

A

2518

—

VI.

Bocatius Joannes: Novus annus.
Bártfa 1599. Szabó II. 286.

Kelozsvéri volt ref. koll. HMK 107c.

*****

SPECTABILIS ET MA-
GNIFICE DOMINE, D. FRAN-
CISCE DERSSFY, &c. Pa-
trone Colendiss.

IC etiam, Baro magne, nouus tibi
riserit annus:

Sic Domui fuerint prospera
quæque tuæ.

Has, pro te iuxta votiuas, accipe strennas,
Tuta patrocínio stet mea Musa tuo.
Magna decent magnos, non res est parua Ca-
mœnas

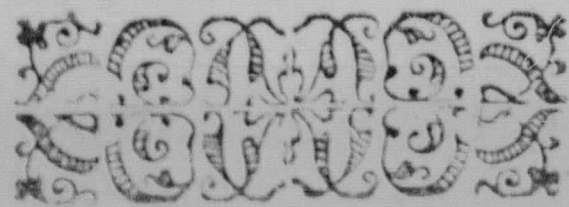
A magnis paruas numen habere Viris.

M. V.

deditiss.

seruus

M. Ioannes Bocatius
P. L.

I. Timoth. II.

Ante omnia fiant deprecationes, obsecra-
tiones, interpellationes, gratiarum actio-
nes, pro omnibus hominibus: pro regibus &
omnibus in eminentiâ constitutis: vt pla-
cidam ac quieram vitam degamus.

OPTIO

pro

RODVLPHO

II. IMPER. ROM. BO-
hem. & Hung. Rege.

Magne Deus: nam sacra pro Casare vota,
Promptior aure preceis & cominus accipe,
longè

Optime Rex regum, cui Casar & omnia parent.

Da Pater, & votis largire, æterna potestas,

Robur & incrementa pio sunt vsq; RODVLPHO.

Gnauiter vt Martem felicibus vrgeat armis,

Hisq; animis porrò tam fortiter opprimat hostem.

Ipsius auspicio (desiderat^{ora} tot annis)

Pax redeat, crescant iterum huius rudera terra.

Collapsas populis aras restauret, honoreis

Stent templis, redeant trita ad vestigia patrum.

Te propter, subolisq; tuæ, Pater optime, nomen,

Principium est bello, te propter meta cruoris

A ij

Deniq;

*Deniq; sic: nostram Victoria laeta Monarcham
Excipiat, meritum Thrax vergat Erinny ad Orcū,
O tandem illa dies miseris iam surgat Olympo.*

AD CHRISTVM

pro
Austriacâ Domo.

CHRISTE, soli cœliq; potens, ter maxime
Princeps,

*Qui populis forteis Hectoras vsq; creas.
Qualiter Austriacâ de stirpe tot ordine fratres
Nostra habet auspiciis Martia terra tuis.
Scilicet hinc Romana salus alterq; RODOLPHVS
Per duo pro nobis fulmina bella gerit.*

*Cedere Romani victores, cedere Graij
Queis possent, si iam forsân in orbe forent.
Tantum est, quum rigidis fera quærere prælia
Turcis,*

*Marte Tomitanos vincere nosse Getas.
Illis, vera Dei proles, Orbisq; Redemptor
Vnice, Nestoreos da superesse dies.
Viuat Matthias, viuat Maxæmilianus,
Diuisim hocce triplex tres moderentur opus.*

PRO EADEM

ad
S S S. TRINITATEM
distichon.

Alma Trias, serua Tria maxima Lumina:
mundo

Austria quæ toti belligera vna dedit.

PRO DYNASTIS CÆSA-
rianis omnibus &
singulis.

ET quia, tam vastum latè moderarier orbem,
Est opus ingenio multo, adscitisq; ministris
Diuiduè Rex sceptrâ gerit, partemq; laborum
Fidorum augustè per corda triumphat Achatum,
Quorum etiam arbitrio fiunt suffragia rerum:
Sic treis præcipuè prouincia clarat in Aulâ
Cæsaris, Imperio KVTASCHIVS alter ab
ipso,

PETAEVSQVE cygnus Collega, TIBVR-
TIVS ille

Quem de cœlorum regno benè nomen honestat:
Hos, inquam, atq; alios, Deus ô, Rex optime
cœli,

Spiritus illustret tuus almâ Numinis aurâ,
Vt, quæ recta, animo cernant, quæ publica, curent.

Sit Cæsar Salomon, sint illi corde Solones:
Sit teres illorum Genius: contrâcta rotundis
Mens, prudens: pia respiciant, quum fantur ad
vrnam.

Cumq; suo tandem Domino seri astra coruscent.

REVERENDISSIMO ET

Magnifico, Cordatissimoque Viro, Domino

STEPHANO MICATIO Episcopo

Iasou. & Sac. Cæs. Regiæque Maie-

statis Consiliario, & Præs. Cam.

Scep. Cassouix, &c.

Fronte ser explicitâ, quòd ego te, maxime
Præsul,

Compellare ausim, nec notus, mascula virtus

Hoc facit ad mundi tua totius excita parteis.

Illa rapit cunctos, qui de te scribere certant

Omnes, quotquot habet cœli sub fornice vateis,

Nimirum heic clares, quid rerum gesseris arcem

Intra illam, sollers tua quâ prudentia Turcas,

Quamuis Marte catos, in retia traxit, vt Hector

Vix ita Troianas fuerit vaser ipse per aras.

Ergò, maeste animos Heros, quem Cæsar honorat,

Virtus auscultat: Laus ardet: Gloria sceptro

Præsicit Hungarico: tibi gratulor, optime Præses,

Muneris & Sparta, tam nobilis: inclita celsæ

Regna potestatis, feliceis Numina fasces

Hos reddant meritos. Hoc votis exigo vates.

Da, DEVS, Antistes Cameræ Hunnidos audiat
oris

Sospes in his, & magnanimum caput exserat annos

Vltra Nestoreos: petat altum serus Olympum.

Has fauco strennas Prorex tibi, magne M-

CATI.

GENE

GENEROSO ET EGRE-

gio Nobiliss. & Ampliss. Viro, ac Domino

GEORGIO HOFFMANNO, Cæs.

Consiliario in Cam. Scep.

Vir palmaris, honos & Pannonis inclita gens
tis

Gloria, Cæsarei firma columna throni,

Tempora quum nati redeunt infantia Christi,

Alloquio & precibus quisq; vacare solet.

Haud latet, & nostros, HOFFMANNE am-

plissime, moreis

Non nescis: votis & prece grata damus.

Hec præter claris nequeam quòd plura patronis

Reddere, reddo pius vota preceisq; meis,

Si quisquam ex numero tamen est, cui debeo, certè

Tu patronorum Lucifer ipse mihi es.

Cur igitur te votiuis intexere chartis

Nolim ego, præsidium, dulce, decusq; meum &

Sis Felix saluusq; tuis & Cæsaris aula

Consilio egregias suffice Nestor opeis.

Viue diu, imperium, te præstite, crescat in oris

Hungaricis, quâ tu regia sceptrâ geris.

Pondera Carpathij grauiora cacumine montis,

Scit tellus, humeris tota iacere tuis.

Sed tamen omnipotens te fasce leuabit IESVS,

Quem colis, ipse operæ pars erit vna tuæ.

Et fors emeritum, multis fidumq; tot annis,

Respiciet gratâ fronte Monarcha pius.

A iij

Interea

*Interea præclare tuis vir prospera rebus
Sit Fortuna, tibi quod mea strenna vouet.*
FAC DEVS, HOFFMANNO domuiq; il-
lius, ut annum
Transigat hunc expers omnis ubiq; mali.

GENEROSO ET EGRE-
gio Viro, Domino NICOLAO ORLLE
in Cam. Scep. Cæs. Consiliario.

Q Vidnam, queso, precer, quoq; Casariæ Sen-
nator,

Heic tibi? iam reliquis dum suus exstat honos.

O decus: ô fautor, longâ dignissime vitâ,

Qui grandi fasceis in statione geris.

Te Deus hâc oculis rursus clementibus anno

Respiciet, nostri fons & origo boni.

Ille tuis claros meritis largitur honoreis,

Collegam Hoffmanni vult simul esse grauem.

Ille idem elapso te tempore rexit & auxit

Iudicio, famâ, nomine, corde, Deus.

ORLLEVM asseruit dominumq; domumq; p-
tronus,

Sors tibi quò niueis letior iret equis.

Ille velit porrò tibi suppeditare secundos

Fortune semper mitior ipse dies.

Profit ut inuidto prudentia vestra Monarchæ,

Afflictus certam sentiat Hunnus opem.

Cesse Deus, ne sit moles onerosa laborum

Tantum, ORLLEO numine dexter ades,

AD GENEROSVM EGRE-
gium & Opt. Virum Dominum GEOR-
GIVM CAPRONCIUM, Cæs.
in Cam. Scep. Cassoui.
Consiliarium.

EST ne, CAPRONCI, aliquid, tibi quod, præ-
clare, Calendis

Imprecer? haud nostro carmine forsân eges.

Sors tua me anticipat, quod versibus opto, præiuit:

Celsior es factus, robore, corde vales.

Consciûs es grauium, quas terra alit Hungara, rerû,

Hinc magno passim clarus honore vires.

EST ne, CAPRONCI, aliquid, tibi quod, præclare,

Calendis

Imprecer? haud nostro carmine forsân eges.

Immò, Vir excellens, fautorq; colende, tueri

Quum possit sortem secula nemo suam:

Valde opus est votis, precibus, ne Numen in iras

Desinat, & nutus subtrahat inde suos.

Ergo vale porrò felix cum coniuge, felix

Cum paruis natis, cumq; decore nouo.

Exordium hoc anni quoq; leta exordia portet,

Portet, & in longos te velit esse dies.

VIRO NOBILIS. GENE.

& fortis. Domino ERICO LASSO,

TAE, Lustrat. Cæs. Magistro.

M Artie belligeras flos inter, ERICE, cohorteis,
Cui grauis à magno Cæsare splendet honos.

A v

Te, ges

Te, generose heros (nam poscit id ardua virtus)
Extorrem strennis non decet esse meis.
Ergo ades, in nostras quoque te deposco Camœnas,
Si fatum hoc anno sospes habere velis.
Optima surripiant te prauæ numina sorti,
Sint desideriis prospera quæque tuis.
Vita tibi spiret prolixior: omnia felix
Horrida pro nostrâ bella salute geras.
Mars & Iuno tuis faueant dexterrima rebus,
Quæ soror & coniunx, sit tibi blanda, Iouis.
Martie belligeras flos inter, ERICE, cohorteis,
Ter salue, ter aue, terque quaterque Vale.

OB GENEROS. EGREGI.

& fortis. heroem ac Dominum, LADIS-
LAVM PETEVM, Exercitus Cæs.
in tractu Cass. Capit.

TEque tuumque genus pariter, cordatior heros,
Solemni ad superos pertraho voce polos.
Cur quæris, LADSLAE? tibi que tuisque sit anno
Hoc bene, vos bonitas seruet amica DEI.
Sors vos accipiat latissima, membra valete
Omnia, Martis honos sitis & aura soli.
Te duce præsertim, generose PETÆE, Monarcham
Exhilarant nostrum lata trophæa, precor.

VIRO NOBILI, VIRTU-
te & Doct. præstantis. Clarissimoque D. CAS-
PARI FRANCO, in Cam. Scep. Cæs.

Rat. Latin. Magistro.

HEUS

HEUS paucis, Erato, volo te, ades dum.
HAS FRANCO cita perferas tabellas
Si non publica Cæsaris laborat:
Si nil disputat æde calculantum.
Quod solemnia pusio Mariæ
Totum fecerit otium per orbem.
Quare aut enthea codicis beati
Tractat scita: vel imprecatur annum
Caris letum animabus ipse versu.
Quicquid sit, tamen audiet phaleucos,
A me si modo dixeris profectos.
Dic & voce vicariâ, peroptet
FRANCO Bocatius quod omne felix,
Iam, primordia ubi capit vicissim
Annus, sine reciprocus perempto.
Dic quod poplite seßitet caduco
Aras ante pius, preceisque fundat
FRANCI nomine plurimas, ut ipsi
Ipsiusque domo, sit auspiciatus
Bono temporis huius insequentis.
Cum Iunone sua, suisque gnatis,
Viuat sospes & inuidendus hosti.
Hæc & cætera dic tuo patrono,
Digno Nestoris æuo, amore digno
Dei, Cæsaris, omnium bonorum
Quotquot Lunaque Solque luce prendunt.

PRO INCLYTO CASSO-
uiensium præsidio.

AD

AD

Christum Dei & Mariæ filium.

Audi, CHRISTE, preceis, audi, Rex opti-
me regum,

Orbis & Hungarici vere Patrone, meas.

Pro, cernis Cangrena nimis quod Turcica porro
Serpat, & ad nostras proximet vsq; plagas.

Nunc Agriæ nobis fera postquam contudit arcem,
Cernis, ut hos etiam semper anhelet agros.

Martia CASSOVIAE trux bellua quæritat
urbem,

Quâ captâ (heu) Turcis præda parata sumus.

Hoc miserae bonus extremum nisi gentis asylon

Asseris, hospitium terra futura Getæ est.

Assere, CHRISTE homodiue, tuis hanc laudi-
bus urbem,

Istius una salus urbis & orbis erit.

Gratiarum actio.

AD DEVM PATREM.

Quod Hungariam anno præterito clemens
ter defenderit.

Iuste, potens, verax, æterne, benigne, salutis
Semper inexhaustus fons & origo, Deus.

O pater, ætheræ rex arcis, & autor, Olympus

Terra Panomphaum quem quoq; tota tremat.

Ah tibi debetur soli. Optime-maxime, nostrum

Quod non perdiderint hæcenus arma solum.

O pietas,

O pietas, bonitas indulgentissima: cuius
Nos contra Schyricos protegit umbra Caneis.

Quæ iure exsilio poterat mulctare scelestos,

Vel dare Turcigenis membra voranda lupis.

Viuius, id præter spem, & suctis viuius oris,

Noxa meret quorum nil nisi longa necem.

Quid reddo tibi, care Pater, Pater alme, quid ergo

Reddo tibi, cuius munere cuncta sumus?

Quia nulla venit meritis par gratia tantis,

Laude tamen posthac te meliore feram.

Iuste, potens, verax, æterne, benigne salutis

Semper inexhaustus fons & origo, Deus.

Pro

M. D. XCIX.

Anni.

Bonâ aëris temperie, & an-
nonæ copiâ.

CAusa boni & rerum, magne Arbiter orbis O-
lympum

Digeris imperio qui, Pater alte, tuo.

Nec dubitamus Atlanta virum te prodere verum,

Aethereum cuius brachia frangit onus.

Te nigra præcipiente ruit, cum fluctibus Austri,

Tempestat, madidum sueta rigare solum.

Te poscente, vorat face Sol, quæcunq; per agros

Rore & amore poli læta suere prius.

Te nisi dante, nihil sudore paratur in hortis,

Gens, nisi tu reddas, rustica perdit opcis.

Que

Que creduntur humi, suffocat plurimus imber,
Si tua non pluuias temperet alma manus.
Flebilia vt viduo sint otia rura colonis,
Aut cernant messeis Gargara plena suas:
Tu facis, in nostros quum largè sufficis vsus,
Vt fragile hoc miseris sustineatur opus.
Care Pater, votis te rursùm ardentibus oro,
Suffice filiolis munera vesca tuis.
Neu genitor lapidem gnato pro pane ministret,
Neu pro pisce anguem suppeditare solet.
Non hic quòd dignus, sed quòd valdè ille benignus,
O pater, hoc anno tu quòq; pasce tuos.

Reipub.
CASSOVIANÆ.

Pergo, tuamq; prius, CASSOVIA nobilis
urbem
Ad superas votis carmine porto domos.
Ante Deum cælo statuum tua Pergama supplex,
Vt tibi protractè sospes hic annus eat.
Vt tandem tua pace grauis Res-publica crescat,
Crescat & in tuto ciuica membra regat.
Patricios, urbis procereis, lectumq; senatum
Copulet vnus amor, copulet vna fides.
Subdita corda regi sese patiantur, amore
Iuris, & vnianimeis tradita quisq; gerant.
Omnis agat priuè, memor integritatis, honesta,
Nemo creet dominis puncta molesta suis.

Summe

Summe Parens, cæli qui respicis axe procellas,
Que cupiunt nostram mergere vbiq; ratem.
Te rogo, protela quæcunq; timentur, & istos,
Vt bonus es custos, ipse tuere lareis.
Auxilio præcurre tuo mala cuncta, nec Hostis
Dicat: Vbi vestræ iam Deus vrbis habet?
O Deus alme, faueq; soueq; quod Orbe reuersa
Oro per Nati sidera fausta tui.

AD LEVTSCHOVIANAM
Ciuitatem.

Tvq; meis apta es numeris, LEVTSCHOVIA
præstans
Flore virum ac tectis, diues & alta situ.
Vt parcant aduersa tuis hoc ciuibus anno,
Expeditam castas supplice voce preceis.
Te Deus, alma sui propter cunabula Nati,
Asserat, & contra protegat omne malum.
Duret amor, liget ipsa tuos Concordia ciueis,
Corda senatorum prospera sceptrâ gerant.
Curia sit felix, sit leta domestica virtus,
In multas florens vtraq; crescat opes.
Prime Scepusiaci flos orbis, & vnico muro
Magnificè structo ditior umbo soli:
Salue & aue, tibi præstò morâ Fortuna benignè
Rideat, & superum te bona seruet ope.
Austriadis tua nota satis reuerentia regnum
Erga Romani Cesaris illa diu est.
Hinc tibi crescit honos, tua gloria notior Aule
Surgit & Hungaricis amplificatur agris. Flo.

Florida viue, valeq; precor, LEV T SCHOVIA,
porro
Te regat auspiciis qui regit astra suis.

BARTPHANÆ
Politix.

AD te iam venio festis, BARTPHANA,
Camœnis

Parua, sed Aoniis vrbs habitata viris.
Sol propius vestros quoq; rursus anhelat ad agros,
Cumq; suo domino Ianus & annus adest.
Pro reliquis igitur dum colligo vota patronis,
Nec tu flos regni prætereundus eris.
Sed quid ego votis, quidnam precor? esse beatos
Ex omni casu? sars ea nulla super.
Dextra tamen chartis & fata benigna voueri
Par est, hoc faxit, qui regit omne, Deus.
Is bonitate suâ vos seruet, & antè pericla,
Auertat vestris noxia queq; plagis.
Ille magistratum, prudentia corda senatûs:
Ille scholam, & templum, publica, priua regat.
Quicquid honorificum, quicquid laudabile, curet
Omnis, & oblectet Fasq; Piumq; status.
Sint procul à vobis morbi, contagio, pestis,
Sitq; focis, aris sit quoq; longa salus.
Nil vates optare potest felicius vrbi,
Quàm si Pandoram deuocet omne bonum.

AD

AD DEVM.

PRO RE-PUBLICA
Epperiessinâ.

PRæcipue commendo tuis, Deus optime, Seruis
EPPERIESSINOS, quâ mea Spars
ta, lareis.

Manda heic angelicas turmatim habitare cohorteis,
Hostica ne contra vis superare queat.
Nulla salus, muris quamuis turrata sit, vrbi,
Ni simul æthereo robore firmet opus.
Tu potes inualidos facilis defendere ciueis,
Quos contra bello millia multa fremunt.
Ergo meos dominos, duodenos ordine patreis,
Ipse Senatorum cor animare velis.
Nos vt præsidio sub eorum ducere vitam
Posimus, Mortis Martis & vsq; rudem.
A cunctis populum prohibere memento periclis,
Quæ rex æreus sæpè creare solet.
Ignis edax tectis parcat, campana nec vllis
Occupet ancipiti pectora bruta metu.
Dira lues exsul demigret in arua Getarum,
Heic nulla infestæ corpore sternat humi.
Suffice clementer quod rerum postulat vsus,
Sit Codris, Iris sit quoq; leta seges.
Quisq; suas bene laxet opes pius incola, forte,
Nulla domû capiat damna, nec vlla foris.

B

Crescat

Crescat honos vr̄bis, serisq; n̄potibus olim
Progeniti æternos dent super Orbe dies.

IN
CEBINIENSIVM
Salutem.

Neu pietate minor, virtute nec vltima,
quamuis

Vltima sis numero, mœnibus atq; minor.

Cebiniana meis quoq; tu Respublica factis
Te commendari iam patiare Deo.

En rediẽre dies, quẽs omnibus annua Christi
Festa salutiferi sunt celebranda piis.

Prospera lux nobis hoc protulit optima quondam,
Quæ prece sollicitã dantur ab axe poli.

Tecum ego flecto genu votiuus Numine coram,
Obuia sint rebus dextera quæq; tuis.

Felicem ex animo tibi destino & imprecor annum
Secum omne infelix auferat ille vetus.

Sis muros intra sospes, sis sospes & extra,
Purpuret ac ruri m̄sis abunda ferat.

Proueniant oris morisq; decora, sit esus,
Conueniens vsus sit simul, oro, tuis.

Aura bonã vestros regat indole recta laboreis,
Temperet æstiuos Lunaq; Solq; dies.

Nil prodest vr̄bi se frangere & angere curis,
Incrementa etiam n̄ ferat ipse DEVS.

IESVS

IESVS.

Immanuel sate rege **I**psostellantis Olymp **I**
Ex Genetrice tam **E**n quoque castã virg. nat **E**
Summi & cœlesti **S**iam natũ tempore Patri **S**
Verbum, nat **V**ræ De **V**s autor, Vitaq; fruct **V**
Sis etiam nobi **S**, ô pusio maxime, IESVS

AD MAGNIF. ET PRÆ-
stantis. Heroem, ac Dominum. D. SIG-
ISMVNDVM FORGACZ,
L. B. de Gyms.

Orandum est nobis, vos, Heros mascule,
bellum

Dum geritis, festas hinc ego torno preces.
Et fors nil igitur pecco, fortissime Magnas,
Te, paro quod. votis insinuare meis.

CHRISTE, redonator cunctorum & origo bonorum,

His tribuas aureis versibus, oro, tuas.
Salueat & valeat SIGSMVNDVS, prima
propago

FORGACIDVM, patriæ firma columna
domûs.

Leta illum cum Zodiaco Fortuna recenti
Excipiat, fato prosperiore beet.

B ij

MA-

MAGNIF. GENEROSISS.

Nobilissimoque Domino, Domi. MICHAELI FORGACZ, L. de Gyms B.

CVR tu, clare Baro, quoque non stes hocce bello,

FORGACII MICHAEL splendida gemma chori?

Fallor? at haud fallor, Mars Pallas & ipsa trecentos,

Sospite te, Comites perdere mallet inops.

Rara satu magnis Virtus heroa bis: armis

Artibus & Clariis, tu sed utraq; vir es.

Quare te Martis, te Palladis umbo tuetur,

Ne pessum hoc anno sed bene sospes eas.

Ipsa etiam autorem vitae, pro more, precabor,

Rite tuos facilis proroget ipse dies.

Vt tua radices agat & sit notior Orbi,

Qua vel iam flores, indole, clare Baro.

Pro

SPECTABILI ET MAGNIFICO

Domino, D. STEPHANO

HUMANIAIO.

MAgne Comes solemne paro tibi rursus, ut ante,

Carmen, ades votis, Hungara palma, meis.

Sol iterum ambito redit orbe reciprocus, annus

Propterea nobis desinit esse vetus.

Desinat

Desinat esse tibi morbus: tibi desinat esse,
Si qua dies, Heros optima mœsta fuit.

Omnia posco, aduersa tuos vertantur in hosteis,

Tu virtute tua prospera fata meres.

Viue decus procerum, patria sed viue, Deoque;

Quod facis, ac tandem serus ad astra veni.

EIVSDEM

FILIIS DVOBVS GENEROSISS.

Adolesc. D. WLADISLAO,

& D. VALENTINO.

ECquid adhuc vobis supero, palmaria quondam
Inter discipulos lumina bina meos?

Vos ego corde gero quasi sculptos, inclita proles,

HUMANIAICAE viua corona domus.

O animo WLADSLAE meo dilecte: sacerdos

Cuique VALENTINI nomen in æde dedit.

Viuite, par magno iuuenum geniale parenti,

Hæc quoque sint vestris tempora lata viis.

Pro

GENEROSISS. ET EGREGIO

Domino, D. MICHAELI KATAI,

& eiusdem domo.

NEC tua, Kattaïdum pars sanguinis inclita
prisca,

Hæc fuerit nobis prætereunda salus.

B iij

His,

His, quaecunq; tuis sunt noxia, destruo votis,
Integra sit vestrae fabrica, quaeso, domus.
Tu cum germanis, generosa matre, tuâq;
Compare magnificâ plurima secla vale.
Viue diu, flos Hungaricae telluris: in orâ
Te nemo ore decus plus variare potest.
Aemula quum veteris Romae recentis honestat
Te vox, mirè Italos Pannonas atq; capis.
Teutonâ immò capis, te interprete Maxmilianus
In magno fecit verba diserta choro.
Tu Graias, Latiasq; tenes voceisq; Polonas,
Nunc tibi Rex Stephanus fauit & ipse grauis.
Viue diu, flos Hungaricae telluris, in aeuum
Omne canent laudeis patria rura tuas.

Ad Mœcenatem
GENEROSISS. ET EGRE-
Nobilissimumque Dominum, Dom.
CHRISTOPHORVM DAR-
HOLTZ, de Fynthâ, &c.

Q Valia Mœcenas, tibi Xenia desuper orem?
Quae mea sint votis congrua vota tuis?
Ab deamande Patrone, scio, quâ parte beatus
Esse velis, dicam? membra valere cupis.
Ne te felicem, ne te fat opinor in oris
His satis augustum, nobilitare decus.
Dum modò te missum faciat lectica, tenaci
Trux morbo, & medicis fors rediuiua viris.

○ Hy

○ Hygèia faue, faue ò Hygèia, nec anno
Hòc Mœcenatì sis ita dura meo,
Annus terga dedit, melior nouiore meatu
Prodit, & huic Domino det sua terga vetus.
Hos decet esse domi, quos facta heròâ decòrant
Nulla foris, morbos fataq; dura merent.
Clara per Hungarides est nota DARHOLCIA
Cara nouem Musis, cara, Gradiue, tibi. (Virtus,
Mentis vt est celsæ, sic robore polleat anno
Isto Mœcenâs vnicus ille meus.
Versiculis cantabo meis te, Diua, salutis
Larga, Hygèia faue, ò Hygèia faue.

GENEROSO ET EGRE-
gio D. NICOLAO BORNEMIS-
S AE, Fautori de me optimè merenti.

S I quantum ex animo, Fautor generose, poëta
Opto, seras, felix te magè nullus erit.
Sospes eris membris, ac toto corpore sospes,
Sospes eris planè porrò domi atq; foris.
Et scio, sospes eris, quicumq; benigna Poëta
Prestat, is & felix sospes & esse solet.
Viue igitur caput & fautorum ò summa meorum,
Indulge Musis post quoq; tecta meis.
Crede mihi, damno tibi non erit, heice quòd ades
Ad tempus vates incolo fortè tuas.
Crede mihi, tibi propterea summi autor Olympi
Post has aethereo seruat in axe domos.

ARA

pro

GENEROSISSIMIS, EG.

& Nobilissimis Viris, ac Dominis, D.
FRANCISCO, ANDREA, &
SIGISMUNDO, MARI-
ASSIANIS.

Nobilis flos & decus estimandum,
NO Trias fratrum bona Marte & arte,
Sanguinis prisca, MARIASSIANAE
Gloria stirpis.

Lora dat Sol omnituens vicissim
Mitior nostris remeando terris,
Annus affert principium nouatus
Munere Phoebi.

Strennulas quando adsolet intimorum
Mittere amicus monumenta amicis,
Ergo quid vobis ego mitto? simplex
Carmine votum.

Arbiter vitae tueatur Aulam
Per suos vestram bonus hinc ministros
Anno, & hinc plurima secla contra
Demonis astum.

Gloriae viuacis honore stirpem
Differat seros genus ad nepoteis,
Semper Heroes MARIASSIANIS
Iuno ministret.

VIRO

VIRO GENE. EGREGIO,

& Nobiliss. D. IOANNI BERTO-
TI, Vicecomiti Sedis Sârofs.

Fersne, quod altrici prece sic, BERTOTI
IOANNES,

Filioli cunas siferis ante Dei?
Ne prohibe, tibi, si pateris, ridebit hic annus,
Inter feliceis tu simul vnus eris.
Hoc tua promittit virtus Pietasq; rogari
Vult tamen aeternus, dans bona cuncta, Deus.

AD GENEROSAM ET

Egreg. BERSOVICIAE
NAM domum.

Salve gentis honos, BERSOVICIENA
propages,
Cuius ab antiquâ scandit origo domo.
Salve & aue maior generose minorque IOAN-
NES,

Sint anno hoc vobis prospera quaeq; precor.
Salve, cumq; tuis longum vale, quaeso GEORGI,
Tu simul ANDREA, salve, aue & vsq; vale.
Salve ô HIEREMIA, STEPHANE, ac
HENRICE, Synopsi

Hâcce breui vobis stamina longa precor.
Viuite, quod facitis, concordet, viuite fratres,
Sic annus vestram prosperet iste domum.

B V

GE-

GENEROSO NEC NON

Egreg. D. PAULO SEBESSI,
domuique ipsius.

TV quoque, PAVLE SEBESSI, senex qui vesce-
ris aurâ,

Vt vescare diu post, tibi nonne precer?
Vel solâ pietate meres, indulgeat annos
Quò tibi nos propter natus in orbe puer.
Ille tibi post sufficiat in corpore vires,
Vt tua sint Pylis fata diurna senis.

VIRO NOBILI ET GEN.

D. FRANCISCO ROVOZIO

Not. Sed. Sârofs.

QVI Musas, FRANCISCE, meum quoque seruis-
tus ardes,

An meritò, ignorant, Anno etiam hocce vale.
Sorte vale, membrisque vale, vale cuncta, ROVOZI,
Vt possis, pro te iam simul oro Deum.

CEN. ET EGREG. VIRO,

D. MICHAELI KELEMESSIO.

FLOS KELEMESSIACAE stirpis generose,
MICHAEL,

Visne meâ superis notior esse prece?
Visne tuis voueam quid satis? orbe peregit.
Sol iter, & nostros purior intrat agros.
Manè sub hoc anni, face splendidiore, quid optem
Ergò tibi quæris & te quid habere iuvat.

○ Oculos aurora tibi noua surgat, ut orbem
Orbibus hunc possis cernere, ut antè. tuis.
Hoc faxit lumen vero de lumine Christus,
Detque diu possis hac bene luce frui.

Domui

GENE. ET EGREGIÆ
CAPYANORVM.

ANDREA, senior Patrone stirpis,
Et vos lumina clara, tu IOANNES,
SIGISMUNDEQUE tu meis Camœnis
Fautor, vos reliqui optimique fratres,
Gentis CAPYACAE decus, valete,
Hoc inquam, bene post valete fratres.
Annus sit nouus ista vox, Valete.

VIRO NOBILISS. ET AM-

pliss. D. IOANNI CRAVSIO,

Prouis. XIII. in Scep. Oppid.

CRAVSI, vides, ut quisque pium melos
Caris amicis vota per occinat,

Vt transigant post secula longa,
Vt bene porrò superstites sint.

Mos hic pius, mos Christicolæ decens,
Ad posteros debet simul ultimos

lam porrigi, quod per Camœnas
Non dubito facere hæc paruas.

Et quum fauoris sint proba me tui
Erga tot argumenta, Vir optime,
    Ante te meis exesse votis,
    Par foret, optime Iane Crausie
Quo iure, quo, quaeso, merito foret?
Ergo fer, hoc te stare virum choro,
    Ob quos & altos scando caeli
    Supplice voce polos, precando
Illis vt annus sospes hic adferat
Large omne latum, dulce, quod & tibi
    His opto paucis, at profectis
    Ex animo, vir Amice, verbis.

NOBI. ET EGREG. VIRO
D. DAVIDI MOES, Cæs. in
Cam. Scep. Regist.

SED quodnam votum (stat enim sententia)
MOESI,
Sed quodnam pro te fecero, quaeso refer.
Si quid in accepti tibi forsitan caelitum orem,
Me nolis taleis fundere iure preces.
Opto, fauore recens te complectatur hic annus
Vsq; suo, domui Sors sit amica tua.
Opto, reuoluatur, te viuo & sospite, Titan
Sapius, & blandis iam tibi currat equis.
Opto, tuum nomen, tua laus, tua gloria crescat,
Opto, quod optatis sit quoq; dulce tuis.

VIRO

VIRO NOB. EGREG. ET
Doctiss. D. IOANNI THEBE-
SIO Cæs. à Rat. Lat. in
Cals. Scep.

Viris grate bonis, optime calculis
Censor, Cæsarei quæ reditus chori,
Ecquid, Iane Thebesi, prece te simul
Commendo superis meâ
Vt te læta Salus, almaq; Faustitas
Anno hoc prosperet & longius à malis
Te Sors protrahat, ac annuat omnibus
Votis, quæ superes, tuis.
Sanè Sol melior iam tibi luceat,
Sint, quæ promoueant teq; tuasq; spes,
Sis mactusq; bonâ sorte, vale integro
Robur corpore floridum.
Hæc certè ex animo nî faueo tuis
(Quum nos mens deceat candida) commodis,
Me non differat ipsum mea longius,
Sed filsum secet Atropos.

VIRO GENER. ET EGRE.
D. STEPHANO PEREGIO,
Cæs. in Cam. Scep. Ration.
Fratri meo iurato.

NIL est, obiiciam, cur te, mi care PEREGI,
Præteream, reliquos quum prece sisto Deo.

Tu cum BRECHTELIO mihi par es amabile
fratris

More, merè vobis quippe duobus amor.
Ergò tuus candor meret omnia fausta precatu,
Sis igitur felix tuq; domusq; tua.
Hæc tibi festa dies, annusq; sit iste beatus,
Ut possis fato prosperiore frui.
Vtere sorte bonâ, te Casar & ardua virtus
Semper honorificis claret in orbe choris.

NOBIL. ET EXCELLE.

Clarissimoquè Viro, D. EZECHIE
LI PIPERELLO, Med. Doct.
& Practico in Hung.

Princeps Medentum, quotquot ad Hungarano
Phœbus salutem consecrat, vnice,
Quidnam tibi precer rogatis?
Destino quando aliis nouum Annunt.
Es ipsa Hygeia, & corporis es rudis
Aegroti, es ipsius suboles Dei,
Quem quilibet sciens adorat
Artis Apollineæ parentem.
Morbos tremis nil, tabida quum Lues
Flexo caput te poplite palleat,
Quum se tibi lubens amicet
Lictor atrox nimis ille Auerni.
Quidnam ergò quidnam te iuuet, inclite
Doctor & scio quidnam tibi cœliis

Poscem:

Poscam: manûs medendo certas
Pellere queis bene tetra possis.

Nomen per omneis Hungaridum viros
Per posteros seros, per & vltimos
Semper decus seras nepoteis,
Hoc, PEPERELLE, tibi sacramus.

VIRO EXCELLE. CLA.
rissimoquè, D. IOANNI SCHIR
MERO, Med. D.
Cassouiaæ.

NEC tu, splendor Apollinis,
Hinc, SCHIRMERE, precatu sine carmine
Dimittere meo pedi,
Quem votiuus ego torno poëtice,
Pro fautoribus & meis,
Quos heic mi Deus & sors dedit, intimis.
Nam te cernimus indigum
Rursus coniugis esse alterius, prior
Quum te morte reliquerit.
Absq; almâ nimium compare sustines
Deserdum viduus torum.
Non est, perpetues secula sic tua.
Anno hoc cum renoua nouo
Nunc tandem, tibi cedant superi piam
Ut Nympham, voueo lubens,
Quæ te rursus hilaret Cypride flammula.

PRO

PRO
NOBILI ET EGREGIO
D. GEORGIO SZABO, de
Göntz, C. Cassou.

IAM pridem, nostris, SZABO, fautor amas
te, Camœnis,

Quæ tibi me strennas vota dicare decet?
Larga prius concessit opeis tibi dextra Parentis,
Iffa tuo risit Iuno secunda toro.

Inter honoratos tam clarâ luce coruscas:
Ut te vix alter clareat vrbe magis.

Te regni proceres, DARHOLCIVS atq;
PETÆVS,

Teq; aliij innumeri, splendida corda, flagrant.
Vna tibi, post sacra tamen, res deesse videtur,
Omnia quæ superat delitiosa soli.

Corporis alma salus, fuluo pretiosior auro,
Hâcce boni mundus nil melioris habet.
Mittat ut ergo tuos trux Morbia & occupet artus
Illorum, stamen queis Libitina secet.

Tu bene de Musis, bene de virtute merendo,
Hoc superes anno, fautor amande, precor.

AD EGREGIVM ET PRV-
dentis. Virum, D. STEPHANVM
HERCZEG, Incl. Cassou.
Reibup. Senat.

PAR est, hoc etiam tu conspiciare libello,
HERCZEGI, sanctæ pure Themistos amor.
Dignus

Dignus es annorum serie, vir candide, dignus
Es vel Nestoreos viuere in orbe dies.

Curia testis erit mihi vestra, quod ardua rerum
Solerti in melius pro ratione putes.

Publica quod cures patriæ pater optimus, vrbis
Gloriam inoffensâ te probitate geras.

Quod pius & virtutis amans pro ciue Senator
Omne tuo peragas doctus & ore grauis.

Ergo tibi merito feliceis hisce meatus
Anni versiculis opto recentis iter.

Vir pie, circumspicte, Dei solemnia nati
Festa tibi redeant sepius, oro, VALE.

VIRO DOCTISS. PRV-
dentis. & Opt. Dom. MICHAELI
WIRT Coss. vel Iudici, Notarios
quæ Reipub. Epperieis.

I VDEX optime ciuitatis huius,
WIRTHI, gloria ciuitatis huius.

Cur te non quoq; ut antea, secundis
Hoc anno voueam, Patrone, satis?

Scio, me quod ames, amem quod ipse
Te rursus dominum meum colendum.

O scirem, tibi quid velis rogari,
Id non desinerem tibi rogare.

Visne viuere? visne sanus esse?
Viuas, sanus & esto, mi Patrone,

Hoc & filiolis tuis, tuâq;
Opto Dorotheæ, vale Patrone.

NOBI. PRÆST. ET CON-

sultis. Viro, D. SEBALDO ART-
NERO, Trib. P. & Nor.
Jur. Cas.

ARTNERE, plebis ardor
O Cassouiacæ, gregis magister,
Assertor aureæ Themistocles,
Et decus disertum.

Quando reuersionem
Iam rursus faciant, vt annuatim,
Nati absq; patre Pusionis
Sacra festa Christi.

Sat scis, amici amicis
Passim vt misiculent sibi recentis
Anni, hoc & orbe, faustitateis
Prece largâ honesti.

Quire noui nil patro.
Pro te secero vota, mi SEBALDE,
Nimirum vt superi tuis diebus
Numeros seneis &

Addant dies, sed addant,
Iam tu qualibus es, SEBALDE, dignus
Qualeis rogas? beatioreis
Tibi cum Rosind,

Cum matre, cumq; toto
Dilecto grege prosper hic ~~si~~ annus,
ARTNERE, viue, viue sospes,
Sine sorte mœstâ.

DOCTO,

DOCTO, PRVDENT. ET

Opt. Viro, Domino MARTINO
BRECHTELIO C. & iur-uis-
ro Cas. Vet. & Int. Amico.

OMihi præcipuos, ô fidos inter amicos
Vnice, Brechteli, Lucifer, omnis amor.
Letus ades, mecum ante Dei cunabula Nati
Procide, consorteis iungere tento preces.
Teq; tuosq; lubens Pucro commendo Tonantis,
Qui nostra est hodie factus in orbe salus.
Is tibi sit facilis, tibi multos proroget annos,
Is tibi det, quorum vita carere nequit.
Is tibi det vireis, is corporis omnia membra
Colliget articulis integra vbiq; suis.
Is tibi det largos reditûs, sortemq; benignam,
Is tibi det, quicquid præstat habere pios.

VIRO EGREGIO ET NO-

bil. Domino STEPHANO DE
BRECINO, Cæs. Tric.
Epperiefs.

NEC DEBRECINE, meis tu negligere his
quoq; chartis,
Opto, tibi felix hic nouus annus eat.
Vivere te tua fata sinant, sed viuere sanum,
Nil sano melius corpore hic orbis habet.
Opto si nul' questus regno & commercia crescant,
Cæsaris officio crescat vt auli tuo.

cy

NO

NOBILI ET EGR. OPTI.
moque Viro, D. IOANNI CEB-
NERO, Cæs. Bartphæ Tricels.

FER, CEBNERE, meo tuum libello
Hoc exstare pium bonumq; nomen.
Nam te vult superesse, at esse serum,
Autor, fautor amande, care Musis.
Anno scilicet hoc & inde multis,
Immò Nestoreis, vir optime, annis,
Te vult esse super, sed esse serum,
Autor, Bocatius tibi dicatus.

REVERENDO ATQVE
Doctissimo Viro, D. SEVERINO
SCVLTEO, P. Bartphæ
Affini meo.

Affinis, SEVERINE scis, opinor,
Cur iam, Zodiaci nouare flexum
Dum Sol incipit, annus auspiciatur
Iani voluere de nouo Calendas,
Hec votiuâ meis canam patronis
Charis Xenia, scilicet quod ipsos
Vos Mystas quoq; adamulæ sacerdos
Phæbi. Vos pia pro salute nostrâ
Vota concepit, salute contra
Pro vestrâ canimus. Sed quod
Imprecer tibi voce singulari
Antiqua obtinui te vix videri

Vis? desiderium tuum ratum sit,
Tuis viue diu Deoq; viue.

PRO
THOMA THYMÆO, RE-
uerendo Doctissimoque Viro, P. Casso,
Patre meo Iur. colendis.

O Non vltime Apostolum bonorum,
Patris nomine, mi colende THOMA,
Dicte ab aethereo thymo THYMÆE,
Haud te præterco, nouum Puellæ
Quando filiolum decenter oro
Pro fautoribus & meis Patronis,
Illis annus vt iste sit benignus.

Hoc iuxta tibi, mi THYMÆE THOMA,
Hoc iuxta tibi destino tuisq;
Faxit, quod rogo, fons boni, Redemptor,
Noster faxit id, inquit, Redemptor,
Vobis annus vt iste sit benignus.

AD
VIR. AC THEOL. OPT.
Reuerend. ac Doctiss. D. MARTI-
NUM STURMIVM Leut-
schou. Conc.

MARTINE STURMI, Rhetorum adores,
Sed Mystagogi nobilis ordinis,

Quum seßitas Christi cathedrâ,
 Voce tonas sacra scita acutâ.
 Has pauculas pro-tempore voculas,
 Pro te ad Deum suas precu'as, cape,
 Conuaso que's caris, amicis
 Sospes vt iste recens sit annus.
 Sors desinat, si cordolio tibi
 Iors hæctenus, fausto minus alite,
 Acris fuit, iam letior te
 Sospitet, oro, rudem malorum
 Lugendus & plorabilis inuido
 Tias choro, cantandus amiculo,
 Quod sorte fies dexterâ,
 Si valeas, habeas beatè.

REVERENDO ATQVE
 Doctissimo Viro, D. EZECHIELI
 HEBSACCERO P. Epper.

ESTne opus, HEBSACCERE, meis tibi carmine
 ne rotis,
 Quando Sacerdoteis audiat antè Deus?
 Est opus, HEBSACCERE, meis tibi carmine votis,
 Quippe sacerdotis nomen & ipse gero.
 Sis pro me supplex, ego pro te, quando Sacerdos
 Ille velit talem nos variare vices.
 Tu mihi quidnam optas tibi ego opto, secula felix
 Post cum dilectis plura animabus agas.

M. GEORGIO TRÖSTE-
 RO, VIRO, REV. ET THEOL.
 Diertit. P. Cibin.

NIL, Tröstere, patro mali poeta,
 Forsan, te quoq; quod piis Phaleucis
 Assumo inter eos, quibus reuersum
 Natalem Domini precor beatum.
 Sic meres, Libitina te tuosq;
 Hoc trux prætereat, precamur, anno.
 Exi sospes & hunc & inde plureis.
 Disertissime doctor, osq; Christi,
 Sit solemniter hoc tibi dicatum.

REV. DOCTISSIMOQVE
 Viro D. GEORGIO FLORIANO,
 P. Sáros.

QUum sis, vir reuerende, FLORIANVS,
 Quum sis, inquo, & antè FLORIANVS,
 Doctrinâ bene floreas, sacerdos
 Labro Rhetore floreas disertus,
 Irmus robore floreas, GEORGI
 FLORIANE, quid est, tibi quod optem?
 GEORGI tibi FLORIANE vates
 Opto post quoq; floreas iisdem,
 Et magis magis atq; flore crescas,
 Denique vberè colligare fructu
 Mellis, meliore salce Christi.

DOM. IOANNI FABRI-
cio, Epperie. Reuer. Viro,
Doctifs & cord.
Theol.

NON possem hanc, FABRICI, expiare
noxam,

Heic si clam te ego præterirem amicum.

Quære dono tibi recentis anni

Loco, consule quos boni, Phaleucos,

Leti & sacra hilaris tibi precanteis.

Pro te vapulet alter, alter intra

Se podagrica bella & arma morbi

Calculi ma'è sentiat, quis ille?

Hoc dicam: Agriacus sit ille Bassa.

Presbytero
KIS SILVANO DEMETA-
noquæ Vigilantifs. Doctifs. &
Opt. Viro, D. Ioanni
Balogo.

Temporis es gnarus morisq; BALOGE,
sodalis

Præme choris, decus ô amiculorum.

Annus abit vetus, annus adit nouus, optime IANE.

Quid præter aut voueam tibi, si sciam.

Optime IANÈ, stilo te Nestoris erige serò,
Incipe viuere, IANE sospes annos.

In versùs cordata pios, & dogmatifs entheì

Gloria, idem tibi, idem tuis hoc

Sacro, tui decreta sicut prosperrima Fati,

O decus, ô anime mee flos.

VIRO GENER. NOBILISS.
& Consultifs. D. PETRO
MELCERO Sen.
Epperiefs.

ET pro te facio, MELCERE, heic vota,
placebunt

Sed tibi fors nostro carmine nulli magis:

Quàm si Diua tuis prece mollior artibus illa

Corpore mortipotens sana fauere velit.

Credo nec Attalicas ita poscis opesue dipesue,

Quàm validum membris robur habere tuis.

Sanè igitur seruere, precor, dilectaq; compar,

Anno cum veteri cesset & agra lues.

Attenuent alios hæc morbida fata, Charontis

Iam pridem horrendam qui meruere ratem.

Publica te nostræ res indigit vrbis, honoreis

Cui tu præstantes conciliare potes

Te schola, te templum, te curia postulat, æros

Desine (sic Dominum posco) videre dies.

Quæro Pannonias cultos scitissime iuris,

Quæro viros, quæro, quæro Themis.

NOBIL. ET EGREGIO
Viro, D. Georgio Söldnero
Epper. C. primario.

Qua pro te atq; tuis heic Xenica pango, GE
ORGI,

Es, iure, tuâ carmina rursus erunt.
Et jecio, quid primum voueam, quò scilicet anno
Hoc valeas toto membraq; sana geras,
Crux alios procerum clamosa podagra frequentet,
Crura per atatem te meliora gerant.
Præterea, cum prole tuâ, cum coniuge, sortem,
Söldnere o, felix experiare bonam.

VIRO ORNATISSI. ET
Prudentiss. D. MICHAELI SCHON,
LEBEN, Præfe. Salin. Cæs. Soovar.
& Centum v. Epper.

ENtrâ, Schönlebi, tibi porrigo Xenia: pris
Ut viuas valeas tuq; animæq; tuæ. (mum,
Deinde, tuas porrò fors letior occupet adeis,
Absit edax Ignis, absit & omne malum.
Deniq; mens totus sal fiat ybiq; Souari,
Quam penetret fossor, falsa sit omnis humus.

Corollarium
AD EVMDEM.

Cum tarde recedis, Schönlebi, heic vltimo exiit
Nunciat, exirent, mentis est digitis.

PRO RELIQUIS MEIS
fautoribus & amicis omni-
bus & singulis.

ET vos, dulce meum, Patroni, Amici,
Quos tempus breue nominatim, honoris
Causâ, non sinit heic simul figurâ
Pari scribier, este, quaeso, salui,
Hunc annum, immò alios agendo vitam
Multos linquite prosperi, beati.

Vobis **BOCATIVS** quod opto amicus.

PRO MEMET IPSO
AD
Christum Filium Dei.

SED me, Gnate Dei, quâ vis, hoc rexeris
anno,
Aut viuam, aut moriar, sim tamen, oro, tuus.
Si cupis, excedam vitâ, mihi suffice sensus,
Ne moriens mortem sentiat agra fides.
Digne lapsantem noxâ: spem suggere firmam,
Dirum adeò Lethi ne metuatur iter.
Si differre velis mea fata, & viuere porrò,
Da, faciam in laudis omnia, Christe, tuas.
Partem exornem quam gesserò curq; mi-
nistrem
tibi, amplificem publica sorte bonâ,

Sint oneri vires, sint ventri, victus amictuq;
Haud ego grande velim, quod mediore, peto.
Siue domi sim. siue foris, laudabile faxim,
Nomen honorificum sit mihi, labe vacem.
Cetera. quæ melius calles, mihi fidus amicus,
Optime Christe, scio, meq; tacente, dabis,

F I N I S.

